Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26458
Copyright: Admont, Benediktinerstift

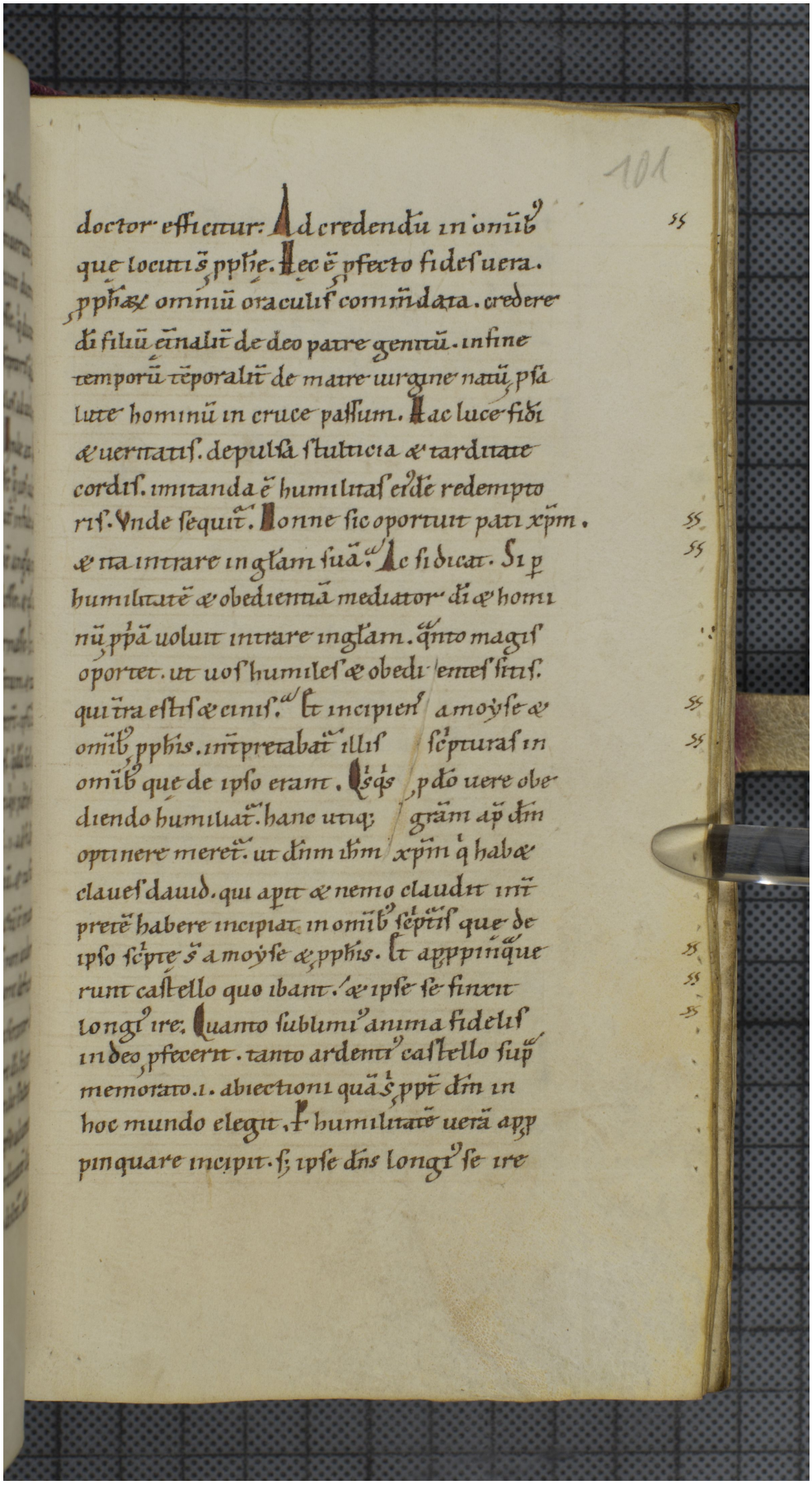

doctor efficitur: Ad credendu in omīb
que locuti s̄ ppḣe. Hec ē pfecto fides uera.
ppḣaꝝ omniū oraculis cōmēdata. credere
di filiū ēnaliū de deo patre genitū. infine
temporū tēporaliū de matre uirgine natū, psa
lute hominū in cruce passum. Hac luce fidei
ꝫ ueritatis. depulsa stultitia ꝫ tarditate
cordis. imitanda ē humilitas eiꝺē redempto
ris. Vnde sequit. Nonne sic oportuit pati xp̄m.
ꝫ ita intrare inglām suā. Ac si dicat. Si p
humilitatē ꝫ obedientiā mediator dei ꝫ homi
nū ꝑpā uoluit intrare inglām. qnto magis
oportet. ut uos humiles ꝫ obedientes sitis.
qui ītra estis ꝫ cinis. Et incipiens a moyse ꝫ
oīb ꝓphis. intrpretabat illis scripturas in
oīb que de ipso erant. Quisq; ꝑdō uere obe
diendo humiliat. hanc utiq; grām ap̄ dm
optinere meret. ut dnm ihm xp̄m q habeꝫ
claues dauid. qui aperit ꝫ nemo claudit int̄
pretē habere incipiat. in oīb scripturis que de
ipso scripte s̄ a moyse ꝫ ꝓphis. Et appropinquā
runt castello quo ibant. ꝫ ipse se finxit
longius ire. Quanto sublimius anima fidelis
in deo ꝓficerit. tanto ardentius castello supra
memorato. i. abiectioni quā s̄ ppt̄ dm in
hoc mundo elegit. et humilitatē uerā app
propinquare incipit. si ipse dns longius se ire